-

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב- יפו עת"מ 62159-05-26(V2T)

ישיבה מיום 13 באוקטובר 2026

בפני :כבוד השופט אמיר לוקשינסקי-גל

<u>תמליל</u>

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, אני צריך רק לכתוב עורך דין. אוקיי, ובכוח המשיבים עורכת הדין מיכל פליגלר. ועורכת הדין גילי קירשנר? כן. ונמצאים פה גם מר אלעד אסרף. אוקיי, ועוד מישהו צריך לכתוב? טוב, אוקיי. הדיון מוקלט, אז כל אחד לפני שהוא מדבר שמר את שמו ואת תפקידו. בסדר, קראתי את את העתירה, את ההיסטוריה שהייתה פה אצל חברתי כבוד השופטת ביבי. וזה בעצם דיון המשך לתיק הקודם, יש לכם עוד איזשהו תיק אבל הוא פחות קשור. תראו, יש פה ארבע סוגיות פרטניות. יש את הסוגיה של הסרת ההשחרות משני הפרוטוקולים של ה 21-וה 27-במרץ. '24 יש את הנושא של זהות הלקוחות, שרכשו מעל000, 100 ש' חבפירוט תכולת העסקאות. יש את הסוגיה של מספרי חשבונית או קבלות ורשימת מאגרי מידע, שזה למעשה השכבות של המידע. אז בואו נתחיל רגע מהדברים הקלים. ובסוף נגיע לסוגיה של ההשחרות, שזו נדמה לי הסוגיה העיקרית בהליך. ואם אמורות גם שאלות אז נגיע אליה, אבל בואו קודם ננסה לנקות את השולחן, אני מקווה שבצורה מוסכמת. אז לגבי ה, לגבי רשימת שכבות המידע, אז הרשות הבהירה שיהיה 70 ולא, 92 אז נדמה לי שאם זה יתמך בתצהיר זה אמור להספיק. אז עורך דין זומר.

עו' ד' גיא זומר:
אז אני אדייק, גם בפסק הדין הקודם וגם פה בתגובה המקדמית שלהם, מזגן. אפשר להפעיל

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מזגן רק?

עו' ד' גיא זומר:
בפרט בסעיף 22 ג' דובר על,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
22ג' למה?

עו' ד' גיא זומר:
22ג' לתגובה המקדמית. מדובר על מאגרי המידע באתר גובמפ. זה לא סוייג בשום שלב לנושא של מאגרי המידע שהמשיבים יצרו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
איזה סעיף? 22 לעתירה? תגובה

עו' ד גיא זומר:
מקדמית.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אה, לתגובה המקדמית, אוקיי, חשבתי שאדוני אומר, שמעתי מטעמי שאדוני אומר, אז לא הבנתי איזו תגובה אדוני הגיש, התחלתי כבר על המכתב שהגשת. אז. 22 אדוני מפנה אותי לסעיף 22 ג, 'כן.

עו' ד גיא זומר:
נכון. מדובר על רשימת מאגרי המידע המופיעים באתר גובמפ. ובאותו אופן גם הניסוח של פסק הדין של כבוד השופטת ביבי, דיבר על כל שכבות המידע שיש באתר גובמפ. ובשום שלב זה לא סויג דווקא למאגרי המידע שהמשיבים

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, הפסק הדין מדבר ככה, לגבי רשימה, אני מקריא, מצטט, לגבי רשימת מאגרי המידע של המשיבים, הוסכם שהם יסירו תוך 30 יום את רשימת שכבות המידע הנמצאות באתר גובמפ. ככל והיותר לבקש לקבל שכבות אלה ואחרות, תוגש בקשת מידע חדשה. גם אם זה שאני לא כל כך בקיא כמוכם, בסוגיה של איזה שכבות ומה המשמעות וזה, אבל אני מבין שיש מפות עם שכבות מידע, ואני מבין שהמשיבים טוענים שלהם יש 70 שכבות מידע ששייכות להם והשאר שייך לגופים אחרים. זה לפי מה שהצלחתי להבין. אם אדוני הבין אחרת, הם לא יכולים לנסוע משהו לא שלהם, נכון? אז אם אדוני הבין אחרת שיש דברים אחרים שלהם,

עו' ד גיא זומר:
אז אני אנסה להסביר את זה. למעשה הם סוג של אגרגטור של איזשהו גורם שמתכלל את המידע המרחבי במדינת ישראל. ובהתאם לזה הם אוספים מידע מרחבי משלל גופים ציבוריים, בתוך הממשלה ובמקרה שלהם גם מחוץ לממשלה וגם יוצרים בעצמם מידע מרחבי והכוונה הייתה שאני אבקש בהמשך בעצם את השכבות מידע עצמן. עכשיו, ההנחה של הסעיף הזה וככה גם עלה מפסק הדין, זה לייצר איזשהו אינדקס להבין מה בכלל המידע שקיים, לאו דווקא מה המידע שהם עצמם יצרו. וזה גם מתכתב מאוד טוב עם עילות הדחייה בחוק חופש המידע. זאת אומרת, אנחנו קודם כל עוסקים בשאלה מה המידע הקיים, לפי סעיף, 2 ואחרי זה, ככל ויש רוצים לטעון שמידע מסוים אומנם נמצא בחזקתם אבל לא הם יצרו, יש לכך עילת דחייה מתאימה. אז גם פה, אם הם היו טוענים שבעצם לאסוף את האינדקס של כל השכבות שהם מחזיקים זה מאמץ גדול ועל זה מפנים אותי לגופים אחרים, הייתי אומר ניחא. אבל לי מאוד חשוב להחזיק את האינדקס ולדעת איזה מידע מרחבי מצוי בחזקתם והמידע הזה הוא מצוי בחזקתם בין אם הם יצרו אותו ובין אם הם אספו אותו וכרגע מחזיקים בו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, וכרגע יש לאדוני 70 שכבות? כן.

עו' ד גיא זומר:
זאת אומרת

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מידע, לא את השכבות עצמן, אלא מידע על, 70 וכמה יש בסך הכל 90? או 500או000, 1 לא הצלחתי להבין.

עו' ד גיא זומר:
בסדרי גודל של. 1,000 בסדר גודל.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
טוב, בסדר, אז כן, אז עורכת הדין פליגלר.

עו' ד מיכל פליגלר:
שוב, אלף שכבות, אלף שכבות. מיכל פליגלר. בכוח המשיבים. מדובר על אלף שכבות, עם אלף שכבות. ששייכות לכלל השירות הממשלתי. השכבות שמסרנו הן השכבות שנמצאות. דרך אגב, הן גם פתוחות, אם אני מבינה, הן פתוחות לציבור, הוא יכול להיכנס לאתר גורמק ולראות את אותם הגרים ושכבות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כל האלף כאילו? ומה בא להעביר?

עו' ד מיכל פליגלר:
יכול להיכנס לאתר

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
ואין לכם איזה קובץ אקסל כזה עם כל האלף שכבות? הרי אם הבנתי נכון, בסוף זה נמצא באתר שלכם, לא יודע מה השכבות האחרות, אין לי מושג מה זה השכבות האחרות של איזה גופים זה, איזה מידע מוחזק שם, אבל בסוף, אם אני רוצה לראות נניח שכבה מספר, 800 שנניח היא לא שלכם, אז אני יכול באתר של מאפי לראות את השכבה הזאת? אז לכם יש רשימה של כל השכבות? יש בעיה להעביר את זה? כן, כן. רק גבירתי, תאמר את שמה, תתקרב למיקרופון בבקשה.

עו' ד גילי קירשנר:
גילי קירשנר, היועצת המשפטית של מפ"י.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אפשר לדבר רגיל. בכל זאת, ליד זה מספיק

עו' ד גילי קירשנר:
קרוב, כן. השכבות הן חלק מהאתר, זאת אומרת, אדוני אפילו יוכל להתנסות, מה, הבנת נכון, אנחנו מנגישים מידע גם של אחרים, המידע הזה, כולל מה שייך למה, הוא חלק מהאתר, הוא חלק מהאינדקס. אנחנו לא, למיטב ידיעתי, אנחנו לא מחזיקים את זה כ, כטבלת אקסל, זה מתעדכן כל הזמן על ידי, יש יכולת גם לגופים עצמם לעדכן, מה שאנחנו קוראים סלף סרוויס. וגם העותר יכול פשוט להיכנס ולראות את כל השכבות. אנחנו הבנו את השאלה וככה ענינו, שהיא מתייחסת לשכבות שלנו. והיה איזשהו בלבול שנוצר ביחס לשכבות שאנחנו העלינו של אחרים, אבל, הכול פתוח, זה חלק מהתפיסה של האתר.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
היום יש לי איזו אפשרות להיכנס לאתר ולראות את כל האלף שכבות?

עו' ד גילי קירשנר:
הרגע, מהנייד.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן. אוקיי, אז נשמע את אדוני בטח בקיא באתר מלפני או מלפנים, אז כן, אני יכול לבדוק את זה, אבל כן,

עו' ד גיא זומר:
אין ספק שזה נמצא, זה משתנה תדיר, אני לא יודע להגיד האם,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
עכשיו שמענו עכשיו שיש אפשרות לגופים אחרים לשנות את זה בעצמם.

עו' ד גיא זומר:
כן, אני לא יודע מה היו השינויים ואני לא יודע להגיד לאיזו נקודת זמן הם יכולים למסור את זה. אני גם לא יודע להגיד האם יש שכבות שלא פתוחות באתר, אין לי מושג. על פניו, מהתשובה שלהם לא עולה דבר כזה, אבל לי זה כן חשוב לראות את זה. זאת אומרת, בדיוק באותה מידה שאנחנו כרגע מדברים על מה השכבות שקיימות. אני יכול להגיד לאדוני שרק בתקופה האחרונה יש כל מיני שכבות שנעלמו מהאתר. עכשיו, אולי הם כבר לא באתר, אולי הם לא פומביות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, אז אולי אדוני יקבל, בסדר, אני ביקש את רשימת השכבות, לא בנוגע למועד מסוים. אז יכול להיות שאם אדוני יקבל הבהרה במסגרת אותו תצהיר שהצעתי, שהתשובה שלהם תתמך בתצהיר וכך זה יסתיים, אז יהיה עוד סעיף שיבהיר שכל השכבות פתוחות לעיון הציבור באתר. זאת אומרת אין שכבות שלא פתוחות ואז אדוני יש לו את כל השכבות, ממילא גם התביעות שאדוני רוצה להגיש וזה נוגעות למידע של מפי, אז גם מבחינת התכלית שאדוני, אני מבין שיש איזשהו רצון לראות את הכל, אבל נאמר שאין איזושהי רשימת אקסל של הכל, ושהכול פתוח ממילא, אז אם המידע נגיש, אז אדוני רוצה שיעשו לו עיבוד של המידע? זה כבר,

עו' ד גיא זומר:
לא, אז קודם כל אני בשום שלב לא רוצה שום עיבוד של מידע, להפך.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי. אין לי

עו' ד גיא זומר:
בעיה להסכים להסדר הזה, אני חייב להודות שברמה האישית אני מרגיש איתו חוסר נוחות, כי ברור לכל בר דעת, של להפיק את אותה טבלה עם רשימת השכבות, זה מאמץ איזוטרי לחלוטין וזה יכל בדקה של עבודה לחסוך אפילו את ההקלדה של הטענות בתוך התגובה המקדמית. ואני מתקשה להבין על מה ההתעקשות הזאת, אבל בגלל שאני לא רוצה להמשיך את ההתעקשות הזאת, אין לי שום בעיה להסכים שהם יצהירו בתצהיר שכל השכבות פומביות וזמינות כרגע באתר גובמאפ.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
שמה שהעבירו, ה 70-שהעבירו, זה של,

עו' ד גיא זומר:
לא, לגבי כל השכבות שיש בגובמאפ.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, בסדר, שכל השכבות פתוחות וה 70-הוספתי, מה שהם כתבו בתשובה, שה 70-שהעבירו לאדוני הם היחידות שהם יצרו. שהם יצרו. זה מקובל?

עו' ד גילי קירשנר:
מקובל רק להבהרה אחת, האתר הוא גם פלטפורמת עבודה, זאת אומרת היא משמשת אפילו בגרסאות הקודמות שלו היה מה שקראנו אזור אישי, וזה אפשר

שוב לגופים, הכוונה שלנו להנגיש את מערכות הג'יי. אייאסלציבור, ולרשויות היותר מוחלשות בין היתר, בעיקר לשלטון המקומי המוחלש. ולכן רשויות שאין להן ג'יי. אייאסיכולות להשתמש בפלטפורמה של הגובמפ. כמערכת הג'יי. אייאסהמקומית שלהם ואז באזור האישי שלהם, אנחנו גם לא רואים מה יש.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אז תבהירו את זה בתצהיר שזה לא כולל את הדברים האלה, בסדר, אוקיי.

עו' ד גילי קירשנר:
יש לנו משתמשי אזור אישי שאנחנו לא יודעים מה הם שמים שם.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, אז תבהירו את

עו' ד גילי קירשנר:
זה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
בסדר, אז נכתוב, אפשר לעשות החלטה, נעשה מדולרית.

עו' ד גיא זומר:
רק אני אשמח להבין את הנקודה הזאת, כי עד עכשיו לא דובר בכלל על שכבות שבעצם לא גלויות. עכשיו אני מבין שיש שכבות שבעצם גם לא גלויות למי שמפעיל את התרגוב מהם.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כשהם אמרו שזה משמש פלטפורמה שרשות מקומית יכולה להשתמש והיא יכולה לעשות שם דברים שאפילו לא יהיו חשופים לעיניה של מפי. תוסיף שם איפה יש דיירים שלא משלמים ארנונה, לא יודע, זה לא חשוף להם.

עו' ד גיא זומר:
נשמע לי מוזר טכנולוגית, אבל אני לא,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, דווקא לא נשמע מוזר טכנולוגיה, אבל לא יודע, אני לא טכנולוג. בסדר, אז החלטה, נעשה אחד, אחרי זה נערוך את זה. מוסכם לעניין לעניין רשימת שכבות המידע. כי העניין הסתיים בכך שהמשיבה תמסור תצהיר שיגבה את האמור בתגובה המקדמית. וכן יבהיר בנוגע לשאר השכבות אשר לא יוצרו על ידי המשיבה, אשר לא יוצרו על ידי המשיבה, האם הן זמינות לעיון של כל אדם באתר? נקודה, ככל שקיימות שכבות שאינן זמינות לעיון כפי כפי שפורט בעל פה בדיון, הרי שיש להתייחס לכך בתצהיר, בסדר? אוקיי, אחרי זה אני אנסח את הניסוח המדויק, אבל אוקיי. טוב, אז זה לגבי הנושא הזה. עכשיו לגבי מספר החשבוניות. לגבי מספרי חשבוניות וקבלות, פה בפסק הדין יש בעד יש התייחסות ככה, כתוב לגבי המספר שמופיע ברשימת פעולות המכירה, במענה לדרישה לפירוט מספרי חשבוניות הקבלה, משיבים תוך 30ימים. יעדכנו אם המספר שנמסר הוא מספר חשבונית קבלה, ולחילופין יבהירו מה מייצג מספר זה. ואז נמסרה תשובה שככל שהכוונה למספר שמופיע בעמודה ה, 'בקובץ נשיב שהוא מייצג את מסמך המכירה כפי שנרשם במרכבה, שזו המערכת הרוחבית. ולגבי פירוט ההכנסות, נשלחה התייחסות טובה במייל. העותר כתב בעתירה שהוחלט שלא להתייחס. והמשיב אמר כן התייחסנו, הפנה למה שכתבתי עכשיו. כן, אז אולי אדוני יוכל להסביר מה הדרישה פה ולמה היא לא מולה לשיטתו, כי בעתירה נטען לא התייחסו, כן התייחסו למה שנכתב בפסק הדין.

עו' ד גיא זומר:
כן, אני אגיד שגם פה אני חושב שזה באמת כמות המשאבים שהמדינה משקיעה בשביל לא לענות בצורה אלמנטרית לבקשת מידע, היא באמת שוברת שיאים. בסופו של דבר התבקש משהו ממש בסיסי, תתנו או מספר קבלה או מספר חשבונית, לי זה חשוב כי אני רוצה לקדם את הנושא הזה מול רשות המיסים. נתנו מענה, נתנו מספר ולא אמרו מה זה. הגענו לדיון, אמרו לי תשמע, הממונה שרשמה את התשובה, אין לה מושג מה זה המספר שהיא עצמה נתנה. אז מה שסיכמנו זה בסך הכול תבהירו מה זה המספר הזה. אז עכשיו הם מבהירים את המספר שבעצם הוא בכלל לא היה מענה לבקשות המידע, אלא סתם מספר שהוחלט לשלב את זה. ובמקום לנהוג באיזה כבוד מינימלי לאזרח ולתת לו את המידע שהתבקש, אז מתחילים כל מיני משחקים על מה בדיוק נכתב ולא נכתב וכן נכתב. אני באמת לא מבין את הסיפור הזה. לא מבין למה אי אפשר לענות תשובה עניינית, שהממונה על חופש המידע, משיבה אחת בעתירה, מבינה מה היא עונה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, אבל איזו שאלה, עכשיו אני, שוב, מה שאני יודע בפסק הדין, ביקשו לפרט מה זה המספר, ניתן פירוט מה זה המספר ואדוני לא מרוצה. אז תפרט מה הבקשה שלך.

עו' ד גיא זומר:
אדוני אומר אני

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא מבין את הבקשה.

עו' ד גיא זומר:
כי הבקשה הוגדרה בצורה מאוד ברורה. אין סיבה לא לענות לבקשת מידע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
רגע, שנייה, שנייה, אבל אנחנו נמצאים במצב אחרי שיש פסק דין שאמר מה הדבר הספציפי. אם לאדוני יש בקשה, כמובן אדוני תמיד יכול להגיש בקשות חדשות. ואם אתה חושב שהמספר, לפעמים הבנתי מה שאתה אומר, אם הבנתי מה שאתה אומר, אתה אומר שהמספר שאמור היה נחזה כמשיב לשאלה ששאלת, עכשיו מתברר שהוא לא השיב לשאלה ששאלת, אז אדוני צריך בעתירה שלו לפרט מה השאלה, לפרט א' את הטענה הזאת, שאדוני פירט רק עכשיו, וב' מה השאלה שטעונה תשובה. ואז אולי הם יוכלו להשיב את התשובה שאדוני רוצה.

עו' ד גיא זומר:
לשיטתי, פסק הדין עסק בסעדים אופרטיביים שהיה על המשיבים לתת בהתאם לפסק הדין. זה לא מחליף ולא מייתר את בקשת המידע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אין בעיה, אין בעיה, אבל אני לא יודע לפי העתירה שבפניי מה העתירה של אדוני. קודם כל

עו' ד מיכל פליגלר:
זה כן מייצר.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
הטענה

עו' ד גיא זומר:
היא לענות לבקשת המידע, אנחנו לא חלוקים על

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
הטענה שלך לגבי הרכיב הזה, הוחלט שלא להתייחס, זה מה שכתבת. ועכשיו אתה מפרט משהו אחר. אתה אומר, זה לא השיב לבקשה המקורית שלי, בסדר, זאת טענה שראויה להישמע, רק היא לא נטענה. אז אם אדוני רוצה להסביר עכשיו אולי אפשר לפתור את זה, בסדר, ואם לא אז אולי צריך, לא יודע, יש עתירה בסוגיה הזאת או לתקן או לא יודע מה, אבל כרגע אני לא יודע מה המחלוקת.

עו' ד גיא זומר:
אז אני מפנה שוב לבקשת המידע מתוך הנספחים לעתירה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן.

עו' ד גיא זומר:
בעמוד 130 לנספחים.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אדוני לא עשה לי נומרטור ואדוני לא עשה לי, א' לא הגשת את זה גם בעתירות באופן כללי, זה הערה שהיא לא קשורה. עדיף שאדוני יגיש את זה בעותק כרוך, מדוגל, עם נומרטור, כמו בתביעה אזרחית, ואז יהיה נוח. בטח כשיש הרבה נספחים, לא מדבר שיש מעט נספחים, יש הרבה נספחים. אז הדפסתי הכל, שמתי. דגלונים צהובים. כתבתי על כל זה בשביל לעשות, זה הרבה עבודה שחבל שאדוני צריך לחסוך את זה מבית המשפט. זו הערה כללית. עכשיו, אני לא יודע מה זה עמוד, 130 אז יש לי, שמתי דגלון של בקשת המידע, זה לפנייי.

עו' ד גיא זומר:
כן.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אבל אני לא יודע מה,

עו' ד מיכל פליגלר:
איזה נספח זה בבקשה?

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
וגם, אדוני צריך לפני כל נספח לעשות עמוד שכותב מה מספר הנספח, כי גם את זה לא עשו איתה. אוקיי, ואז יהיה קל יותר להתמצא בעתירה. בסוף המטרה של אדוני שבית המשפט יוכל להתמצא, ואז להתמצא יותר, זה לקח לי הרבה זמן.

עו' ד גיא זומר:
זה נספח ה. 'זה מסמך שהכותרת שלו זה בקשת מידע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
הסדרת מכירת מידע במרכז למיפוי ישראל.

עו' ד גיא זומר:
העמוד הבא, מכירת מידע במרכז למיפוי ישראל.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
העמוד הבא, זה אחד איי בי סי די, זה?

עו' ד גיא זומר:
נכון.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן.

עו' ד גיא זומר:
ונכתב במפורש שרשימות פעולות המכירה עם מספר חשבונית או קבלה. אין לי שום בעיה שהיו באים,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
איפה, איפה? שנייה.

עו' ד גיא זומר:
נגיד אחד בי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

עו' ד גיא זומר:
שתיים בי. עכשיו, אין לי שום בעיה שיבואו ויגידו, תשמע, במערכת המידע זה לא מופיע, זה דורש הקצאת משאבים בלתי סבירה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
שאני אבין, אדוני בעצם רוצה קובץ של כל פעולות המכירה. עם התאריך ועם הסכום ועם מספר חשבונית או קבלה?

עו' ד גיא זומר:
נכון, הקובץ הזה כבר נמסר.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

עו' ד גיא זומר:
כל מה שקרה זה שבמקום למסור את מספר חשבונית או קבלה, מסרו איזושהי עמודה בלי להגיד מהי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
עם אותו מספר בכל שורה ושורה או שיש מספר,

עו' ד גיא זומר:
מספר שונה לכל שורה ושורה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, ועכשיו אנחנו למדים שהמספר הזה מפנה בעצם למערכת,

עו' ד גיא זומר:
למשהו אחר פנימי שלהם.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
שכנראה שם אולי אפשר לעלות על המספר קבלה או, לא יודע.

עו' ד גיא זומר:
אני מניח, או שמראש אפשר להשיג את זה או שזה נמצא שם.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

עו' ד גיא זומר:
עכשיו, אין לי שום בעיה, אני לא בא להתווכח על השאלה הטכנית או על עילה כזאת או אחרת לא למסור. אבל זה נראה לי אבסורדי שמבקשים דבר כל כך פשוט ובמקום לתת דבר כל כך פשוט מתחילים את ההתחכמויות האלה ומוסרים מספר שהוא לא רלוונטי בשביל להגיע לעתירה אחרת.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
עכשיו הבנתי מה אדוני רוצה. בסדר, אז בוא נשמע את התשובה.

עו' ד גיא זומר:
ואני חוזר ואומר, אין לי שום התנגדות שבשלב הזה הם יטענו איזושהי עילה מכוח חוק חופש המידע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, אין להם, הם כבר הסכימו למסור את זה, את המספר.

עו' ד גיא זומר:
על אחת כמה וכמה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אבל גם אין שום דבר סודי במספר, אם כבר פורט הסכום והתאריך אז במספר חשבונית אין,

עו' ד גיא זומר:
אז על אחת כמה וכמה, אם אין שום מילה לא למסור את זה, אין הצדקה לא למסור.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, עורכת הדין, עכשיו אחרי ש, שבוער המוץ מנתבן, אז מסתבר שבאותה טבלה שכבר מסרתם לו, אותו מספר, הוא לא רוצה הפניה למספר מרכבה, אלא כל מה שהוא רצה זה את מספר החשבונית או הקבלה.

עו' ד מיכל פליגלר:
נמצא כאן מר אסרף, הגורם המקצועי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן.

עו' ד מיכל פליגלר:
אם אני מבינה ממנו, מדובר בעבודה משמעותית. אם כבודו יורה לנו, אנחנו נפרט בדיוק במה עומד כמה

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
פעולות מכירה ישׂ על איזה כמות אנחנו מדברים? אדוני קיבל את הטבלה, כמה שורות יש שם? ותבדקו, אולי אפשר באופן אוטומטי לעשות שזה ישאב משם את הנתון ואם לא,

עו' ד גילי קירשנר:
ואחד זה אלפים אדונים? כן. אחד בי זה אלפים, אחד זה אלפים.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

עו"ד גילי קירשנר:
אולי בשתיים זה עשרות.

כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, אז מדובר בכמות גדולה, אולי נשמע את מר אסף אם יש אפשרות טכנית לשאוב את המספר חשבונית קבלה?

מר אלעד אסרף :
שלום כבוד השופט, אני אסביר בקצרה, בסדר?

כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
צריך לומר ש, יודעים את שמך? חשוב ששמך יהיה,

מר אלעד אסרף :
מר אלעד אסרף.

כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן. בסדר?

מר אלעד אסרף :
המדינה לצערי עובדת בכמה מערכות, בסדר? כל נתוני המכירות נרשמים בכמה מערכות, אחת מהן זה מרכבה שהיא בעצם המערכת החשבונאית, שהמדינה מנהלת איתה תקציב, רכש, חשבונאות, דברים האלה ונרשמים באיזשהו כוח מסוים. כשאני ביקשתי לשלוף את הקובץ, ביקשו ממני לשלוף אותו גם עם פירוט, גם עם סכומים. הרבה פעמים שמנסים לשלוף מידע על סמך מספר חשבונית או מספר קבלה, כמו שאדוני פה רוצה, אז לא יכולים לקבל מידע כמו אודות פירוט, סכום ועוד דברים כאלה בגלל כל מיני מגבלות של המערכות. עכשיו חשוב להגיד שעוד פעם, ההכנסות נרשמות, המחירות נרשמות בכמה מערכות, אם זה מגיע משרת התשלומים, אם זה מגיע דרך העברות בנקאיות. ועוד כל מיני, יש לנו שערת הטפסים, יש שערת התשלומים, יש כמה מקורות שמגיעים משמה, שבעצם לקוח או אזרח יכול לשלם את התשלום. עכשיו לעשות את ה, בעצם את הסדר ולהביא קובץ אחד שמביא גם את המכירות מהמקור הזה וגם ממקור אחר, לעבור

כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
שורה שורה?

מר אלעד אסרף :
צריך לעבור לפעמים שורה שורה, עוד פעם, זה לא שאני לוחץ על כפתור וזה מביא לי פשוט את כל המידע, אני אצטרך ממש לשבת ו,

כב' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, בסדר.

מר אלעד אסרף :
להפעיל פה, זה דורש

עו"ד מיכל פליגלר:
עיבוד.

מר אלעד אסרף :
זה דורש עיבוד מאוד מורכב כי גם השפה היא לא משותפת, המספר פה לא זה למספר פה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, הבנתי. אוקיי, תודה אדוני. עורך דין זומרי, יש לי שאלה. אדוני רצה לבדוק, לא יודע, אם משולם, אולי אדוני יבדוק את התכלית של מה שהוא רוצה ואז יכול להיות שמספיק שימסרו לך. 10 עשר כאדוני רוצה לראות אם יש קבלה או משהו כזה, מספיק שימסרו. אדוני יכתוב מספרים של 10 שאתה תבחר והם יתנו את הקבלות של זה, זה מקובל אדוני?

עו' ד גיא זומר:
לא, זה לא פותר לי את הבעיה. אני טוען שהגבייה הזאת סליחה, בבקשה. בבקשה. אני טוען שהגבייה הזאת מעוררת קשיים משפטיים בהיבט של אי גבייה של מע"מ. ולכן אני רוצה לפנות לרשות המיסים ולהציג להם את הפעולות עם כל מיני פילוחים פנימיים שאני כבר עשיתי על גבי הקובץ הזה. ולכן כמות המקרים שבהם חשוב לי המידע הזה, הוא מאוד גדול. זאת אומרת, זה לא שאני מחפש איזה דוגמית של עשרה מקרים, כי באותם מקרים אני חושב שאולי הם שכחו להוציא חשבונית. ההנחה שלי, שבכל המקרים יצאו חשבוניות ומהבחינה הזאת אין שום קושי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אבל מה הקושי, כן.

עו' ד גיא זומר:
הקושי הוא שחלק מהפעולות האלה לא תואמות את אותן פעולות שבגינן יש למשיבים פטור מתשלום מע"מ. ולכן אני רוצה לפנות לרשות המיסים ולהציג להם את הדבר הזה. ולכן כן חשוב לי כל המידע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, אבל לא חשוב לאדוני כל ה000, 1-זאת אומרת מספיק, אז אדוני יגיד לא, 10 אני צריך, 30. 20 בסדר, אבל לפי מה שאדוני, הרי אם זה נכון מה שאדוני אומר שהם השתמשו בפטור ממע' מאו לא יודע איפה שלא צריך,

עו' ד גיא זומר:
זו טענה שלא הייתי מנסה לברר אותה פה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, ברור. ברור, אבל המידע, אנחנו מדברים על המידע שאדוני צריך. אם זאת הטענה, אז מה שאדוני צריך, מספיק לו דוגמאות, אתה לא צריך לבדוק את כל האלף. אם הטענה הזאת נכונה, היא נכונה רוחבית. ולכן אם אדוני יבחר, לכן הצעתי, לא שהם יבחרו, אלא שאדוני יבחר. לא סתם הצעתי את זה, שלא אחרי זה תטען שזה. אז אתה רוצה לא, 10 אתה רוצה, 20 בסדר, רוצה, 30 בסדר, אבל זה הסדר גודל שנשמע סביר ככל שהטענה הזאת, שוב, אנחנו בדיון מקדמי וזה. אבל ככל שהטענה, והיא נשמעת הגיונית, אדוני שמע את ההסבר, אז אני לא רואה להם עכשיו על000, 1 על אלף, בטח לא בעתירה הזאת כפי שהוגשה, שהעתירה לא הוגשה התייחסות ויש התייחסות. אני רוצה שיגיש עתירה חדשה רק לגבי הנקודה הזאת, אני מציע לפתור את זה. כשאדוני יבחר 30, 20, 10 קבלות, כאילו שורות ועל זה הם יתנו את הקבלות, בסדר?

עו' ד גיא זומר:
אז אני אגיד שוב, כי אני כן מנסה,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מבלי לגרוע, כמובן, אדוני יקבל את זה. לסבוך שזה לא מספיק ושהוא צריך כמות גדולה יותר או משהו כזה.

עו' ד גיא זומר:
לא, זה יש בהמשך. פתוחה הדלת.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לפנות אליהם, כן יתנו, לא יתנו, ואז תוכל

עו' ד גיא זומר:
קודם כל אני מסכים להצעה שאני אעביר מתוך הרשימות שלי 30 עסקאות והם ימסרו את המידע הזה. אין לי גם שום התנגדות שהם יצהירו לפרוטוקול ויתנו החלטה בבקשת המידע שדוחה את זה בטענה כזאת או אחרת להקצאת משאבים, לעיבוד, למה שהם רוצים. ואני אתקוף את זה. עד כמה שאני יודע ומכיר, כי גם אני עבדתי על מרכבה, זה לא טענות שהן מדויקות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
בסדר, בואו, את החקירה הזאת נסיים בזה שאדוני ייתן 30 וזה, ואז אחר כך אם אדוני חושב, יחשוב שהוא צריך יותר, ירגיש,

עו' ד גיא זומר:
אמרתי, זה מקובל עליי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
טוב, אז, 2 מוסכם לעניין מספרי החשבוניות סלאש קבלות. שהעוטר, שהעניין יסתיים בכך שהעוטר יעביר למשיבה מספרי שורות בטבלת העסקאות שהוא עברה, במספרי שורות בטבלת העסקאות שהוא עברה עליו. בסוגריים, 30 לפני זה, 30 בתחילת שורה. 30, 11 מספרים של 30 שורות, מספרים של 30 שורות בטבלת העסקאות, בסדר? והמשיבה, לא, שהועברה עליו זה בסדר, שהועברה עליו. טבלת העסקאות שהועברה אליו והמשיבה תעביר אליו את מספרי החשבוניות סלאש קבלות ביחס לאותן שורות. נקודה. מעבר לכך, כל טענות הצדדים שמורות. נקודה. אוקיי. טוב, שלוש. עכשיו אנחנו ב, בזהות הלקוחות. אז פה, בעצם אנחנו נמצאים במצב שהעתירה הקודמת נמחקה בהסכמה שהמשיבה תבדוק אם היא מוסרת את הלקוחות, והמשיבה השיבה לו שהיא לא מוסרת, ועכשיו במסגרת התגובה המקדמית אמרו אנחנו רוצים לבדוק את זה שוב, ואז במסגרת המכתב או התגובה לתשובה שהעותר כתב, הוא בא ואומר, בכל הכבוד, זו פעם שנייה או שלישית ולכן צריך להורות להם, צריך בעצם לדון בעתירה לגופה. נדמה לי שצריכה להיות פה תשובה בסופו של דבר מנומקת, בין, לא יודע אם צריך להשאיר את העתירה, תיכף נדבר על הנושא הרביעי ויכול להיות שהוא יקרין גם, יכול להקרין גם על זה, כי גם שם יש חשיפה של זהות. אז פה צריך בכל מקרה איזושהי תגובה, בין אם במסגרת העתירה הזאת, בין אם במסגרת עתירה חדשה, יש עמדה עדכנית של המשיבה לגבי לגבי האם היא חושפת את הנתונים או לא חושפת את הנתונים. מה שצריך לעשות זה לקצוב איזשהו לוח זמנים בהסכמה למתן מענה, ואז ואז אפשר לברר את זה או במסגרת עתירה חדשה או בעתירה הזאת, זה כבר עניין פורמלי

עו' ד מיכל פליגלר:
שהוא

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
פחות מעניין.

עו' ד מיכל פליגלר:
כבודו, אין כאן עניין עקרוני, אנחנו נמסור את רשימת הלקוחות, יש נכונות של מאפי למסור אותנו, רק עובר להגשת התגובה, עלו כל מיני נושאים או דברים שטעונים בירור ודיוק, ולכן לא יכולנו לעת הגשת התגובה להגיש את הרשימה. אם כבודו יוכל לקצוב לנו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אה, בסדר, אז זה עוד יותר טוב.

עו' ד מיכל פליגלר:
כמובן, פרט ללקוחות שציינו אותם גם, כמו שכבודו אמר, זה יקרין אחד על השני, אני שמה את הנושא הזה בצד, אבל, באופן עקרוני אין מניעה למסור את רשימת הלקוחות ואנחנו אם כבודו יקצוב לנו 30 יום אנחנו נעשה את זה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, נשמע,

עו' ד גיא זומר:
לא הבנתי עד הסוף את ההסתייגות. כאילו הם אומרים הם יעבירו אלא אם כן הם לא יעבירו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, שיעבירו בתוך 30 ימים. למעט השניים שלגביהם זה הנושא הרביעי שצריך לדון בו.

עו' ד גיא זומר:
אבל הם ממילא בתגובה שלהם הם טוענים שבכלל לא הייתה התקשרות. אז אני לא יודע אם הם

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, מיד נגיע לזה, עזוב את השניים, בוא נדבר עליהם, רגע, תכף, מיד נגיע לשניים, אנחנו מחכים, מחכים בקוצר.

עו' ד גיא זומר:
אין בעיה, שיתנו החלטה או במסגרת תגובה לבית משפט או במסגרת החלטה של אז

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
העניין, בסדר, הנה, אז יש הסכמה שהעניין יסתיים בכך שבתוך 30 ימים יעבירו לך. אוקיי, אז, 3 לעניין זהות הלקוחות. שרכשו מעל000, 100 ש'ח. בסוגריים, למעט שני הלקוחות שיידונו בסעיף הבא. סגור סוגריים. הוסכם ש, סגור סוגריים, בסדר? הוסכם שהעניין יסתיים בכך שהמשיבה תעביר את הרשימה בתוך 30 ימים מהיום. אוקיי. יופי, עכשיו נשארנו עם העניין האחרון והמרכזי, זה הנושא של ההשחרות. עכשיו פה קודם כל אני לא ראיתי, לא הוגש לי, לא הפרוטוקול המושחר וגם לא על המושחר בכל מקרה, כי צריך איזושהי החלטה על העניין הזה. אבל לא הוגש לי הפרוטוקול המושחר, והצלחתי להבין קצת מהתגובה מה הושחר ומה לא הושחר, או לפחות מה הושחר. אז אם הבנתי נכון את העמדה של המשיבה, אם הבנתי נכון את העמדה של המשיבה, מה שהמשיבה טוענת מה שהמשיבה טוענת, קודם כל אנחנו מדברים על פרוטוקולים של ועדת המחירים, לגבי בחינת התקשרות עם שתי חברות בינלאומיות גדולות, לא ברור אם הייתה התקשרות או לא הייתה התקשרות בסוף. כי כתוב באחד המקומות שנכון למועד של הבקשה, לא הייתה, אבל מה זה נכון למועד של הבקשה? אנחנו מדברים בפרוטוקולים משנת

׳ 24והיום אנחנו בשנת. ׳26 היו התקשרויות בסוף, אוקיי. אז קודם
כל, אז היו התקשרויות, ואז הטענה היא בעצם שבשחרות אז נידונה שם
יש שם את הנושא של מידע הזהות הלקוחות, על הצעות המחיר שלהן. ועל
שיטת התמחור של המשרד. זאת אומרת שלושה דברים, הזהות של הלקוחות, הצעות
המחיר שלהם ושיטת התמחור של המשרד. ואחרי זה גם נכתב שנחתם אנדיאיי
וכל מיני דברים כאלה. עכשיו פה, אני מבין שהצעת מחיר של גוף
מסחרי לתובעת זה חסוי, זה אני מבין. למשיבה. למשיבה, כן. מה שאני
פחות מבין זה את ה, הצעת מחיר של, למה חסויה הצעת המחיר שהמשיבה נותנת
ללקוח עסקי. זה דבר שאני מתקשה לראות למה הוא חסוי. גם הנושא של,
זאת אומרת, לפחות המחיר שזה הוצע לה, ובוודאי המחיר שזה נסגר בסוף,
זה דברים שאמורים להיות חשופים. וגם לעניין הזהות של הלקוחות, אני
מתקשה לראות את ה, את העניין הגדול. עכשיו, יכול להיות שפה צריך
יהיה לפנות ללקוחות האלה ולברר את עמדתם, כי בכל מקרה צריך, גם
בית המשפט צריך. אז יכול להיות שפה, קודם כל, בוא נדבר שנייה לגבי
מה שרלוונטי רק ל, יותר קל זה הנושא של הזהות הלקוחות. אז פה,
פה לגבי יכולת שצריך להגיע לאיזושהי הסדרה שאתם קודם כל תפנו ללקוחות
ותראו את עמדתם ואז תתנו עמדה מעודכנת, אם אין סירוב לחשוף אז
בוודאי שתחשפו וזה קל, ואם יהיה סירוב אז אתם עדיין צריכים להפעיל שיקול
דעת האם צריך לחשוף או לא צריך לחשוף. ואז על בסיס התשובה הזאת
שתינתן, אז אפשר יהיה במידת הצורך להגיש עתירה. אבל לגבי ההשחרה של
ה, של הפרטים שלכם, של שיטות התמחור של המשיבה, אז פה אני מתקשה להבין
את העמדה של המשיבה.

עו׳ ד מיכל פליגלר:
אז אני אסביר כבודו. סעיף 9 ב, ׳סליחה, סעיף 9 ב6׳ לחוק מדבר על מידע
שהוא סוד מסחרי או סוד מקצועי או שהוא בעל ערך כלכלי שפרסומו עלול
לפגוע פגיעה ממשית בערכו. גם הפגיעה או הסוד המקצועי או המגבלות האלה
הן לא רק על סוד מקצועי ששייך למישהו אחר, הוא יכול להיות גם
סוד מקצועי או ערך כלכלי שיש לרשות. הרשות כאן בנתה, משתמשת במנגנון
שמותאם, אולי יותר מאוחר מר אסרף יוכל להרחיב לגבי זה, כמו
טיילור מייד לגבי לקוח שפונה, וחשיפתו גם יכולה לחשוף פרטים. המנגנון
עצמו, כלומר אותה חליפה שנתפרה ללקוח מסוים יכולה גם לחשוף את
פרטים מסחריים וסודות בעלי ערך כלכלי של אותו לקוח. וגם לחבל באיזשהו
אופן בדרך שהרשות פועלת כדי, בעצם במסגרת המשא ומתן שהיא מקיימת.
כלומר, מדובר במשהו שהוא דו סטרי. לגבי הכיוון של הלקוחות עצמם,
ציין כבודו שאנחנו יכולים לפנות אליהם. אבל מעבר לכך, אם מדובר
במשהו שהוא בעל ערך כלכלי, לרשות עצמה. עכשיו, בל נשכח שמדובר כאן
בעותר שהודה למעשה שהוא מפר את תנאי השימוש של האתר של מפי.

עו׳ ד גיא זומר:
לא, לא, אני מתנגד.

כב ׳ השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
רגע, שנייה, שנייה. רגע, אדוני, זה העניין, מבחינתי הטיעון כזה הוא
לא, זה לא הטיעון שצריך זה, אז אדוני יכול לשבת בשלב הזה, זה לא
ה, אוקיי.

עו׳ ד מיכל פליגלר:
פני השימוש הם כאלה שלהבנתי לא מאפשרים לקחת ולגרד את פרטי המידע ולהפיץ
אותם. זה גם

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
קצת קשור לנושא עתירה אחרת וזה, כן. זה לא הנושא.

עו' ד מיכל פליגלר:
בוא נאמר,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
זה לא,

עו' ד מיכל פליגלר:
אני אומרת, זה לא,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
בוא נגיד ככה, זה עניין שצריך לברר אותו.

עו' ד מיכל פליגלר:
זה לא נושא, כן, זה לא נושא נכון לעת הזו, אבל היה ונגיע לצומת שבה הרשות צריכה גם להפעיל את שיקול דעתה על פני הדברים, אני סבורה שבפירוש יש לכך מקום. אבל אנחנו עוד לא שם, כי עוד לא,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, אני רואה יותר ויותר, אני חושב גם שעצם להזכיר את זה גם בהקשר הזה, אתם מאיימים עליו, זה לא,

עו' ד מיכל פליגלר:
לא, אין כאן עניין של איום, כבודו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אם הוא עבר על החוק אז תנקטו ונקטם, יש מכתב התראה, יש עתירה לגבי הנתונים, בסדר, הכול טוב, לא הכול טוב ויפה, הכול אולי לא טוב ולא יפה, אבל זה לא קשור לעתירה שלנו. ההצעה שלנו עוסקת בשאלה באמת האם יש איזשהו אינטרס מוגן לנתבעת. עכשיו, נתקשה לגבי תמחור. מדובר פה באיזשהו מוצר שאתם מוכרים. בכל מקרה שאתם מוכרים מוצר, קודם כל, גם לפי הוראת הקו, אז זה לא כל מיני שאלות של, כן חוק חובת מכרזים, לא חוק חובת מכרזים, כן צריך הליך של פטור ממכרז, לא צריך הליך של פטור ממכרז. לא יודע, אין לי, זה לא חלק, עולות פה כל מיני, אבל בוודאי שאמורים לפעול באיזושהי צורה שהיא שוויונית ולפי קריטריונים או משהו כזה כשבאים למכור מוצר. עכשיו אני לא יודע עד כמה, באמת המכירה היא טיילור מייד, אם מישהו מבקש שתפתחו לו משהו ספציפי רק לו, אז אני יכול להבין שיש פה אולי איזשהו עניין של סוד מסחרי שלו או משהו כזה, מבחינת הצעת המחיר שלכם, אני חושב שזה משהו שעל פני הדברים צריך להיות שקוף ו, לא יודע, אולי השאלה איך הגעתם לאיזה, לא יודע, כיוון שלא ראיתי אז אני מדבר פה באוויר, אני חושב שפשוט צריך לראות את הדברים. קודם, לפני שאני רואה, מבחינה עקרונית, המחיר שאתם מציעים למכור את המוצרים שלכם, והקריטריונים לקביעת המחיר שאתם מוכרים את המוצרים שלכם, אמור להיות על פני הדברים מפורסם.

עו' ד מיכל פליגלר:
כבודו, מרבית המוצרים הם מוצרי מדף שהם בעלי,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
נכון, מה שמוצר מצוין, אבל אז ראיתי שלקבלת הצעת, פה אנחנו מדברים, נכון, בסדר, פה אנחנו מדברים, כן.

עו' ד מיכל פליגלר:
שלגביהם פנו וביקשו תפירה מיוחדת, של הצלבות מידע או חיתוכי מידע כאלה ואחרים. אולי מר אסרף יוכל להגיד את זה בצורה יותר מקצועית.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
זה למשל, אם הם מבקשים עכשיו, בא לקוח שאומר אני רוצה חיתוכי מידע בנתון כזה, נתון כזה, יכול להיות שהבקשה הזאת היא חוסה תחת סוד מסחרי שלו. שלא עכשיו יבואו, נניח זה וויז, באים ועכשיו מוביט יבואו ויגידו לא, אנחנו רוצים עכשיו את ה, אנחנו רואים שהוא מבקש את הדבר הזה, אז גם אנחנו רוצים. לבקש את החיתוך הזה. זה הגיוני שזה חוסה תחת סוד מסחרי שלו. אבל אנחנו מדברים עכשיו על העניין, הוא לא רוצה, אולי הוא רוצה לדעת, זו לא הבקשה, לא ליבת הבקשה שלו, זה של התמחור. איך אתם מתמחרים? את המוצרים. אז יכול להיות שאפשר בפרוטוקול לעשות בעיפרון כחול, עשיתם בעט שחור, אבל לעשות בעיפרון כחול יותר עדין, ולראות, כי העמדה העקרונית שלכם שלא צריך לחשוף את אופן התמחור שלכם, את הקריטריונים לתמחור שלכם, זה בעייתי. זאת אומרת, יכול להיות קריטריון,

עו' ד מיכל פליגלר:
קריטריונים לתמחור, אם אני מבינה נכון, זה אופן התמחור.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, בסדר, אז לא יודע, יכול להיות שזה משהו כל כך, יכול להיות שזה משהו שהוא כל כך נדיר שלא צריך קריטריונים, שזה פשוט פעם אחת עשו את זה וזהו.

עו' ד מיכל פליגלר:
זה היה טיילור מייל.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
בסדר, יכול להיות, אני לא יודע, לא קרה.

עו' ד מיכל פליגלר:
אסף ירחיב בעניין הזה, אולי זה יהיה יותר ברור.

מר אלעד אסרף :
בבקשה. מר אלעד אסרף, אז כמו שעורכת הפרקליטות רגע,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מה התפקיד בדיוק של אדוני?

מר אלעד אסרף :
אני מנהל אגף מכירות והכנסות של מרפי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

מר אלעד אסרף :
כלכלן עם תואר שני.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

מר אלעד אסרף :
אז כמו שהפרקליטה פה ציינה, קודם כל גם כבודו אמר את זה, זה באמת זה

לא עסקאות שהן בשוטף ביום יום, זה דברים שהם באמת ברובם חד פעמיים. וזה באמת מדובר בתאגידים בינלאומיים מאוד מאוד גדולים שכמו שכבודו ציין, יש תחרות מאוד גדולה בין התאגידים האלה ואחת לא רוצה שהשנייה תדע מה היא עושה ובאמת יש פה איזושהי תפירה מסוימת, הם לא באמת רוצים את המוצר כמו שהוא על המדף, הם רוצים שניקח אותו, נשנה אותו, נתאים אותו. גם לצרכים מסוימים, זה תלוי בתנאי הרישוי, באיזה שימוש הם יעשו, לצורך העניין אנחנו נעשות שימוש במפות בסיס, אנחנו נעשות שימוש בלהטמיע את זה באיזשהו מוצר שלהם ולמכור אותו הלאה, הם יכולים לבוא ולהגיד אנחנו רוצים לקחת את המוצר שלך, תעשה בו את ההתאמות כמו שאנחנו מבקשים ותן לנו הרשאה למכור אותו ללקוחות שלנו. ואז בסוף אני בתור הגורם המקצועי צריך לקחת את הדברים האלה בהבנה מהלקוח במשא ומתן, ובעצם להבין איך אני מתמחר את זה נכון. אני אישית קורא הרבה ספרות מקצועית בכל העולמות האלה. יש גם היום את כל הכלי שיודעים לבוא ולעזור ולזרז את התהליכים, ובסוף אני מעביר, כותב הצעה מאוד כלכלית, קונקרטית, מובנת. ומעביר את זה בעצם לוועדת המחירים, הסמכות שלה לקבוע אם להתקדם או לא להתקדם. אני רק בסוף הגורם שמבצע את המשא ומתן, כותב את ההצעה. ומעביר אותה בעצם לאישור סופי של ועדת המחירים, שהיא הגורם, עוד פעם, מבחינתי הגורם היחיד שיכול לאשר זה ההרכב של החברים שמה, שאומר האם מאשרים או לא מאשרים.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, בסדר, תודה. כן, בבקשה.

עו' ד גיא זומר:
קודם כל, אני מזכיר שהתבקש בבקשת המידע, את כל המידע לגבי חוות הדעת ששימשו בסיס לכתיבת מחירים והמשיבים טענו שאין כאלה. הדבר השני, אני מזכיר שברקע לבקשת המידע הזאת, זה מכתב התראה שבו כביכול הם חושפים מה המוצר והם גם חושפים את התמחור שלו שזה 100 אלף יורו. אז זה קצת מוזר לי להגיד היום, שבעצם אסור להם להגיד מה המוצר ואסור להגיד מה הסכום, אם הם בעצמם חשפו את זה במסגרת אותו מכתב התראה. ולגבי מכתב ההתראה, אני מזכיר שהפרוטוקול הספציפי הזה התבקש באופן מיוחד בגלל שהם טוענים ששם נקבע המחיר שבו נקבו במכתב ההתראה. אז זה לגבי ההתראה,

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
יש שם את הזה, בוא נראה את מכתב ההתראה.

עו' ד גיא זומר:
סעיף 4 למכתב ההתראה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
בגירוד התכנים מהאתר מעפיף, פצתם באתר התמנות, מפרים את החוב, אומרים הפסדים, שכבת הכתבות הפרסמתם לרשותה אינה שירות חיננמי. איזה נספח? אני לא יודע. איזה נספח

עו' ד מיכל פליגלר:
זה?

עו' ד גיא זומר:
מכתב ההתראה, נספח ד. '

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
ניתן לרכוש רישיון לשימוש מסחרי בשכבת הכתובות, אשר עלותו עומדת על 100,000יורו. מה שבא לשלול וזה.

עו' ד גיא זומר:
ואני אוסיף על זה שפרוטוקול ועדת המחירים שנמסר לעותר הציג מחיר של 20אלף שקלים לאותה שכבת כתובות. כאשר באתר המשיבים הם מפרסמים מחירון של אותו מידע שבו הם מכרו בעבר ב 70-אלף וכיום ב 80-אלף שקלים.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, ואדוני טען למוצר זה ב, 150-אגב לא צירפת לי את ה, 20-זה לא צורף, אני חי מפי מה שאדוני אומר, לא צורף משהו.

עו' ד גיא זומר:
אני יכול לבדוק את זה. אבל, ובכל זאת אני רוצה רגע לדבר על זה גם במבט המאקרו, מעבר לכל האנקדוטות האלה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אבל לחזור לעניין של חשיפת ההשחרות, שזאת העתירה.

עו' ד גיא זומר:
אז אני אומר, כן. מציאות שבה גוף ציבורי, קל וחומר, יחידה בתוך משרד ממשלתי, במקרה הזה משרד הבינוי, עוסקת במכירה של מידע, הוא אנומליה ומצב מאוד מאוד בעייתי. המינימום של המינימום שנדרש בביקורת על פעילות כל כך מוזרה, זה לדעת מה הקריטריונים שבהם קובעים מחירים למוצרים גם מכורח חוק חופש המידע, גם מכורח ועדת המחירים שהמידע התבקש, גם מכורח סעיף 6 לחוק חופש המידע. מציאות שבה כל גורם מגיע למשרד ממשלתי ואומר אני רוצה מידע כזה, אני רוצה דבר כזה, ויש עובדים במשרד ממשלתי שממציאים מחיר בלי שאף אחד יודע לפי מה הוא מומצא, ומוכרים לאותו לקוח, הוא מצב בלתי מתקבל על הדעת. זה לא הגיוני, הם עובדי מדינה, הם עובדי משרד ממשלתי, הם לא חברה פרטית, הם אפילו לא חברה ממשלתית שיכולים לנהל איזה ביזנס כזה. הם יחידה בתוך משרד הבינוי והשיכון, הם מחויבים, קודם כל לא ברור מאיפה יש להם סמכות למכור את הדברים האלה, אבל אם הם מוכרים, זה חייב להיות בהתאם למבחנים שנקבעו גם בתובנות ייצוגיות בנושא של מחיר או אגרה, השיקולים צריכים להיות ברורים, זה לא עניין של לתפור חליפה לכל לקוח שבא. וגם פה אנחנו צריכים לוודא, אחד, שהשיקולים שעמדו הם תקינים, ושתיים, שהשיקולים שעמדו מול הלקוח הזה הם אותם שיקולים ואותם מבחנים שעומדים מול הלקוח הבא, ואי אפשר את זה. אני אתן דוגמה אישית עליי. אני הגעתי לחנות של המשיבים וביקשתי לרכוש ממר אסרף מידע, ובשלב מסוים הוא אמר לי במהלך השיחה, את זה אם אתה רוצה ננהל על זה מום. זאת אומרת זה ממש נראה כמו חנות בבסטה בשוק, שכל אזרח שרוצה לקנות מידע ציבורי מהרשות הציבורית, מידע שעל פי חוק חופש המידע הוא הבעלים שלו, ועל פי החלטת ממשלה, 1933 יש על המשיבים חובה לפרסם ולהנגיש את המידע הזה. מנהל איזה מום עם עובד בתוך הרשות ואותו עובד מחליט היום לגבות ככה ומחר לגבות ככה. והפעם הוא שומע מה אתה הולך לעשות, אז הוא בכלל מתאים את המחיר שהוא ימכור לך, לפי כמה רווח אתה תעשה מהמידע הזה. זאת אומרת, זה אפילו לא שיקולים פנימיים של הרשות, של כמה משאבים הושקעו. זה כל מיני שיקולים לפי כמה כסף הלקוח יעשה על אותו מידע, ככה אנחנו נעלה לו את התמחור. זה מצב בלתי מתקבל על הדעת ואני לא מבין איך המצב הזה יכול להתנהל מתחת לשטיח. אין לי בעיה עם

סודות מסחריים של איזושהי חברה, אם יש שם איזה אנקדוטה ספציפית, לא יודע מה, איזה עיבוד ספציפי שעשו להם, אבל לא יכול להיות שהדבר הזה הוא כולו חור שחור, ויש חברות בינלאומיות שעושות עסקאות. גם לגבי האן די איי הזה שהם טוענים לראשונה בתגובה המקדמית, אני לא חושב שיש לו תוקף. בסופו של דבר זה מידע ציבורי, מכרו לאותה חברה מידע ציבורי, המידע הזה שייך לציבור, לציבור יש זכות לדעת לפי מה, איך ובכמה מכרו לאותה חברה את המידע הזה. זה שעושים כל מיני הסכמים עם עצמם, התוקף של זה הוא חלש מאוד, בטח ביחס לחקיקה במדינת ישראל.

עד :
דין זומר עוד רגע.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
הייתי רוצה להתייחס.

עו' ד מיכל פליגלר:
כבודו, אני באמת מתאפקת לא להגיב למה שחברי עומד וטוען כאן. אני פשוט אבקש להגיש כתב תשובה בצורה מסודרת אחרי שאני אקבל את **<u>תמליל</u>** הדיון היום.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אחרי שנקבל את?

עו' ד מיכל פליגלר:
את התמליל ובמסגרתו אני אוכל להגיב גם לטענות הלא נכונות בכל הכבוד, שכרגע הוא העלה כאן מבחינה עובדתית, אני כבר לא מתבהרת משפטית.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
השאלה היא אם אפשר להימנע מזה במובן זה ש,

עו' ד מיכל פליגלר:
ואולי באמת, סליחה שאני, רק אם אני יכולה. כדי לייעל, אז אולי באמת כתב התשובה מועדו יקצב לאחר שאנחנו נפנה לאותן חברות, ואני

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מבקשת אם באמת אתה. כן, בסדר. כן, למרות שפה אולי יהיה איזשהו שינוי מסוים במצב העובדתי, כי אתם תצטרכו בעצם להגיש, כן, במסגרת כתב התשובה, פרטים נוספים על על הנושא של מה הייתה עמדתם ומה שיקול הדעת שהופעל, ואז אולי תוגש, לא יודע, אם זו עתירה חדשה או מתוקנת, שוב, זה פחות משנה לי הפורמליקה. אבל אם תהיה החלטה אחרת אז גם הטענות יצטרכו להיות אחרות. אבל פה, תראו, לגבי הזהות שלהן בסדר הזה, אני חושב שיש, בכל מקרה, אני צריך לעשות את זה, אבל אני לא יכול לעשות את זה, כי אז אם אני אעשה את זה, אז כבר תיחשף הזהות שלהם, תצטרכו להגיד לי מי אלה. וזה יחשף, ולכן השלב הראשון שאתם צריכים לפנות אליהם ולהגיד אוקיי' 24, זה ככה ככה, אנחנו היום בשנת 2026 האם יש מניעה לחשוף רק את ה, רק את הזהות, אם תהיה הסכמה תמסרו, ואם לא תהיה הסכמה אז אתם תצטרכו להפעיל שיקול דעת אם לחשוף או לא לחשוף, ואז לפי זה תוגש עתירה חדשה. לגבי הזהות של שני הגופים האלה, אני זוכר שמצאנו את הפתרון. עכשיו לגבי עשרה של ההשחרות למעט הפרטים מזהים עליהן, אני יכול להציע אולי שתעבירו לי את הפרוטוקול גם המושחר וגם הלא מושחר. ואז אני אעיין בו. אני חושב על פני הדברים שמה שינחה אותי, שסודות מסחר, ואני חושב שזה, לפחות על העותר זה מקובל. מה שאמור לחשוף, עלול לחשוף סוד מסחרי של המשיבות, לא. אם המשיבות

מפרטות איזה חיתוך הן רוצות, אני לא יודע, צריך לראות את זה.
זה לא כל דבר שיכול לפגוע באינטרסים המסחריים שלהן. אבל מה שהשיקולים
של הנתבעת אז כן, ואז אני אראה אם יש משהו ויכול להיות שאני
אוכל להציע לכם, להציע לכם לגלות דברים מסוימים ואם תסכימו אני
אוכל להסביר לעותר מה אני כן חושב שצריך להשחיר ומדוע, ואז אולי
אסיים את זה בצורה שהיא מוסכמת. בלי צורך עכשיו להגיש תשובה ועוד
דיון שממילא אחר כך, ממילא בסוף אני צריך לראות את החומר.

עו' ד מיכל פליגלר:
לא נמנע מזה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא נמנע מזה

עו' ד מיכל פליגלר:
חומר לכבודו.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי, אז השאלה היא בשלב, מה שאני מציע זה ככה, עכשיו צריך גם את
העמדה של אדוני. סך הכול שלושת רבעי מעט מבחינה מספרית, לא מבחינת משקל.
מבחינת משקל זה רוב העתירה. אבל שלושתם מבחינם, את השלושה סיימנו.
לגבי החלק הרביעי של סוגיית הזהות, לסיים בזה שהם יפנו אליהם,
ואחרי קבלת עמדתם יתנו לך תשובה מעודכנת. ואז במידת הצורך תפנה.
אני מקווה שאולי החברות האלה לא יתנגדו היום לחשוף את עצם העובדה
שהם פנו וזה יסתיים. ולגבי ההשחרה, הם ימסרו לי את החומר, אוקיי,
אז אני אכתוב ארבע. אני מתחיל. ואז נקבע עוד דיון ו, אוקיי. טוב,
אז ארבע. לעניין הסרת ההשחרות מפרוטוקולים של ועדת המחירים מיום
,27. 21במרץ, 2024, 2024 הוסכם כדלקמן, נקודתיים. א, 'לעניין חשיפת
זהות הרוכשות, המשיבה תפנה. לרוכשות ותברר האם הן מסכימות לגלות
את עצם פנייתן למשיבה. בהתקשרות, את עצם ההתקשרות, אני לא יודע
אם זה התקשרות כי בפרוטוקול עוד אין התקשרות, עצם פנייתן למשיבה, עצם
פנייתן למשיבה. לאחר קבלת התשובה המשיבה, תפעיל את שיקול דעתה בהתאם
להוראות הדין ותמסור תשובה ותעביר את תשובתה לעותר, תעביר את
תשובתה לעותר ולרוכשות, לעותר ולרוכשות. נקודה במידת הצורך, העותר
רשאי להגיש עתירה בעקבות התשובה. בסדר? ועכשיו, המשיבה תפנה, נעשה
את זה בתוך 14 ימים, למעלה, בשורה. 21 בשורה, 21 תפנה בתוך 14
ימים מהיום, זה בסדר 14 ימים?

עו' ד מיכל פליגלר:
לפנות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, כן, אוקיי. בסמוך, ואז לאחר קבלת התשובה, ואז נעשה את זה בשורה 23
בהתחלה, בתוך 30 ימים לאחר קבלת התשובה, בסדר? תוך 30 ימים? אוקיי.

עו' ד גיא זומר:
אני הייתי נצמד לנוסח של סעיף, 13 כי על פניו, אם הם יקבלו החלטה ואותן
חברות ירצו לעתור, יש להם גם זכות לעתור.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, לכן כתבתי ככה. לכן כתבת בתוך 30 ימים לאחר כתובת התשובה, המשובה תפעיל
את שיקול דעתה בהתאם להוראות הדין ותעביר את תשובתה לעותר ולהוכשות.

במידת הצורך, היותר רשאי להגיש עתירה בעקבות התשובה. פתחתי פה, לא כתבתי גם שהם יכולים להגיש עתירה. זה נראה לי מכסה את זה, נכון? זאת אומרת, אין פה, בסדר?

עו' ד גיא זומר:
לי אין שום בעיה, אני בעיקר דואג להם שאם הם ירצו להגיש עתירה שאנחנו נהיה בזמנים.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לא, בסדר, לכן כתבתי שיעבירו את התשובה גם לעותר ול, אין בעיה. אוקיי, לעותר ולרוכשות והפסיק והכול בכפוף להוראות כל דין. בסדר? ברור. אם אתה

עו' ד מיכל פליגלר:
יכול לחזור על הסעיף, אני לא הבנתי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, צריך לתקן, בתוך 30 ימים לאחר קבלת התשובה, מפעילת המשיבה, בואו נעשה ככה, המשיבה תפעיל את שיקול דעתה, את שיקול דעתה, באיזו שורה? כן, בהתאם להוראות הדין, זה בסדר, המשיבה תפעיל את שיקול דעתה בהתאם להוראות הדין ותעביר את תשובתה בהתאם להוראות הדין, פה, בשורה, 24 ותעביר את תשובתה, עוד כמה מילים. יופי, בהתאם להוראות הדין, לעותר ולרוכשות, נקודה.

עו' ד גיא זומר:
רק אני אשמח שיהיה כתוב שיש לחברות 21 ימים לשלוח תשובה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, אוקיי. אני אוסיף את זה מיד, רק שנייה. ולא צריך והכול כפול אורות כל דין. תיכף אני אקריא לכם את הכל. לא, אחרי שאני מקבל את התשובה. בשורה, 22 בשורה, 22 למשיבות יקצב, בסוף שורה, 22 למשיבות יקצב פרק זמן של 21 ימים.

עו' ד גיא זומר:
לחברות, לא למשיבות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
לרוכשות, כן, לרוכשות. לרוכשות יקצה פרק זמן של 21 ימים בהתאם לסעיף 13 לחוק. בסדר?

מר אלעד אסרף :
זה

עו' ד גילי קירשנר:
חברות בינלאומיות שיש להן מנגנונים

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
מורכבים, אדוני.

עו' ד גיא זומר:
כן, אבל אלה הזמנים שקבע המחוקק.

עו' ד גילי קירשנר:
כן, אבל אנחנו, נמצאים בזמנים מאוד רגישים כלפי העולם וכלפי העולם המסחרי.

אני חושבת שזו זירה מאוד קשה תהיה, שהיא גם תשפיע אולי על המענה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
קודם כל אני משוכנע שיש לחברות על הייצוג בארץ ומה, מה החוק קובע אם מבקשים, פה צריך לבדוק את זה, כי אם צד מבקש עוד איזושהי אורכה מסוימת וזה, לא נראה לי שזה דבר שהוא, צריך להודיע לעותר ש, אתם תפעלו בהתאם לסעיף. 13 במידת הצורך, אם תהיה אורכה, תהיה אורכה. במקום לרוכשות יקצב, לגלות את פנייתה לרשימה, פסיק. בשורה. 22 בשורה. 22 כן. וזאת בהתאם לסעיף 13 א. 'לחוק חופש המידע. נקודה. לא כתבתי פה, הפניתי לסעיף, אתם תפעלו כחוכמתכם, אני לא חושב שה, שעורך דין זומרי יעמוד על קוצו של יום, זה לא הסיפור. תודיעו לו שהם ביקשו ארוכה של עכשיו עוד 30 ימים, אז הוא מניח שעורך דין זומרי ימתין, זה לא העניין. גם לא יצא כלום מהגישת עתירה כי אז עד שפה עד ששם אז זה לא העניין, זה גם מוקלט, אתם תגיעו פה להסכמה, זה לא הסיפור. אוקיי. ב, 'לעניין הסרת ההשחרות למעט הפרטים המזהים. האמת שפה צריך בכלל לברר את העמדה שלהם לגבי כל ה, כי אני לא יודע מה, שוב, אני לא יודע מה יש בפרוטוקולים האלה, אם יש מידע נוסף שעלול לפגוע בהם. אז יכול להיות שיהיה צריך לפנות אליהם כבר על הכול. השאלה באמת אם מדובר במידע שעלול לפגוע במשיבות. אתם רוצים להציג עכשיו את הפרוטוקולים ואני אעשה הפסקה של חמש דקות ואני אעיין בהם?

עו' ד גיא זומר:
לי אין בעיה שאני אצא אם הם רוצים את זה ככה.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, לא צריך, למרות שאני יכול לקיים דיון מעמד צד אחד בסוגיה הזאת, אני מעדיף שלא צריך בשלב הזה.

עו' ד גיא זומר:
אין בעיה, לא יהיה בכל מקרה נתנאל. כן, אוקיי.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
הם לא פה, בכל מקרה.

עו' ד מיכל פליגלר:
אני מציעה שאנחנו נעבור לפרוטוקולים ונסבור שיש בהם משהו, שחשיפתם כפי שבית המשפט בראש של יום יורה, כן, נעשה

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
את זה במקביל. בכל מקרה, אוקיי, בסדר, הבנתי.

עו' ד מיכל פליגלר:
יחד עם הפנייה לחברות.

כב ' השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, כן, אז אני אוסיף באי' לעניין חשיפת זהות הרוכשות ולעניין ולעניין הסרת, השחרת פרטים שהמשיבה סבורה שמסירתם עלולה לפגוע ברוכשות. פסיק, המשיבה תפנה בתוך 14 ימים היום לרוכשות, ובראינו אם נזכור לגלות את עצם פנייתה. אוקיי, ואז לרוכשות ותברר עמדתן בהתאם. בהתאם לסעיף, אפשר למחוק את הכל, עד למילה לסעיף13 א לחוק המידע, בסדר? אז אני אקריא שוב' , לעניין חשיפת זהות הרוכשות ולעניין הסרת השכרת הפרטים שהמשיבה סברה שמסירתם עלולה לפגוע ברוכשות, המשיבה תפנה בתוך 14ימים מהיום לרוכשות ותתברר אם נתן בהתאם לסעיף13 א לחוק חופש

המידע. ׳אוקיי. ואז בתוך 30 ימים לאחר קבלת התשובה, המפעילה תפעיל את שיקול דעתה בהתאם להוראות הדין, תעביר את תשובתה בהתאם להוראות הדין לעותר ולרוכשות, ולצורך העותר אושר להגיש עתירה בעקבות התשובה. למה אין פה איזושהי כפילות? אבל אני לא בטוח שיש כפילות, בואו נראה. לעניין הסרת ההשחרות, נוריד את הפרטים המזהים. המשיבה תעביר בתוך 14 ימים מהיום במעטפה סגורה לבית המשפט, הן את הפרוטוקולים ללא השחרות, הן את הפרוטוקולים עם ההשחרות כפי שהועברו לעותר, כפי שהועברו לעותר, הועברו לעותר, והן את הפרוטוקולים עם החלקים שאמורים להיוותר מושחרים מן הטעם שהם עלולים לפגוע. ברוכשות. אוקיי? זה בעצם,

עו׳ ד מיכל פליגלר:
כלומר, אני צריכה להעביר השחרות,

כב ׳ השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
כן, כי אתם, יכול להיות עכשיו שלעניין העותרות, פחות השחרות, יש את ההשחרות שזה המקסימום. שזה מה שהוא עבר לו, זה המקסימום השחור. יכול להיות שאתם תגיעו למסקנה שמה שעלול לפגוע במשיבות זה פחות. ואז אתם תפנו למשיבות ותשאלו אותן האם אתן מסכימות את זה לחשוף. נדמה לי, אני יכול

עו׳ ד מיכל פליגלר:
כאילו פתוח. נכון יותר יהיה שקודם נקבל את עמדת אותן חברות ואז יכול להיות שחלק מהחברות ממילא ירדו ואז נוכל להעביר אותן לאדוני. אם רק מהשכרות שאנחנו סבורים שמשרתים, השכרות שמשרתות אותנו בעצם.

כב ׳ השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אוקיי.

עו׳ ד מיכל פליגלר:
והיה והן תתנגדנה, אז נגיש באמת בצורה מובחנת לאדוני את ההשחרות.

כב ׳ השופט אמיר לוקשינסקי-גל:
אז בעצם מה שגבירתי אומרת, שאחרי שאתם תעבירו גם לעותר, וגם לרוכשות וגם לבית המשפט את התשובה, את התשובה, בוא נעשה ככה, את ההעתק, לא, העתק הפניה שלכם לא צריך להעביר, אז את התשובה תעבירו גם לבית המשפט. ואז תצרפו את הפרוטוקולים, ככל שיהיה עדיין הפרש, את הפרוטוקולים המלאים במעטפה סגורה ונקבע עוד דיון. ונקבע עוד דיון ואז אני אוכל להציע לכם הצעה או שנראה שאנחנו הולכים לכיוון של הגשת תשובה ודיון בעתירה. אוקיי, אז במקום ב, ׳במקום ב, ׳ב, ׳המשיבה תעביר עותק מתשובתה. גם לתיק בית המשפט ובמקביל ככל שייבטחו השחרות שהמשיבה מבקשת להשאיר. היא תגיש אותן, סליחה, היא תגיש את הפרוטוקול הלא מושחר במעטפה סגורה לבית המשפט. לא, יצחק, היא תגיש לבית המשפט, היא תגיש לבית רק שנייה. יכול להיות שיבדקו השחרות שהמשיבה מבקשת להשאיר. היא תגיש את הפרוטוקול עם ההשחרות וכן במעטפה סגורה, וכן במעטפה סגורה, את הפרוטוקול ללא השחרות. ללא השחרות. נקודה. ג, ׳בשלב זה ישוריין מועד לקדם משפט נוסף. ישוריין מועד לקדם משפט נוסף ליום שעה. ליום שעה, תיכף נראה את זה. אוקיי, אנחנו צריכים בעצם לפחות חודשיים, אנחנו היום ב10. 13-אפשר להפסיק את ההקלטה, לא צריך את ההקלטה לזה. כן, אני כן אבקש ואמליץ למשיבה, אבל בלי לגבש דעה בשלב הזה. במסגרת התשובה שלה, ככל שיוותרו השחרות, אז לעשות את החלוקה הבאה, להותיר השחרות שעלולות לפגוע בסודות מסחריים של צד שלישי. אבל לגבי כל מה שקשור לשיטת התמחור, לקריטריונים לתמחור או משהו כזה, אז אני

ממליץ לשקול בקריטריונים בשנית את האפשרות לגלות, לא להשאיר את
זה חסוי בפרוטוקולים. כמובן לא מגבש דעה, אבל אני חושב שיש פה על
פני הדברים איזשהו קושי למשיבה בלא לגלות את כשיש מוצר ציבורי שמוכרים
אותו, אז רשאים לדעת לפחות את הקריטריונים, ואין פה קריטריונים כי
זה יותר ספציפי, אז לפחות את אמות המידה או משהו, שאיך הגיעו לתחשיב
הזה. כמובן, ככל שהפירוט לא פוגע בסודות מסחריים שצד ג. יאז
נדמה לי, שוב, בלי לגבש דעה, זאת ההמלצה. ונראה מה שיישאר. תודה רבה.

-ההקלטה הסתיימה -